

İradə Sarıyeva

Mənəvi zirvələr fəthedilməzdər o zirvələrə ucalan Vətən oğullarının yenilməz inadı, sarsılmaz əzmi, dəmir iradəsi, Vətən eşqi və fədakarlığı, qəhrəmanlılığı kimi. Şəhərdiyin ənginliklərinə, zirvəsinə qəhrəmanlıqla ucalan oğullarımız fəthedilməzdir. Bu fəthedilməz oğullanmının canı, qanı bahasına Vətən Mühəribəsində-Qurtuluş Savaşında zəfər qazanmışdır.

təkbaşına min bir əziyyətle, zillətlə, kasıbılıqla böyüdüb. Nailə Ələkbərova "Gence Alimunium Zavod"unda çalışıb, həmin zavodun yataqxanasında bir otaqlı evdə yaşayıb oğlu ilə birlilikdə (artıq şəhid anası tek otaqda, təkbaşına yaşamağa məhkum oldu).

Rəşad 2-3 yaşlarında ağır xəstəlik keçirib. Ağır ve uzun müddəti müalicələr sonrasında sağalması mümkün olub.

Rəşad Gence şəhəri 44 sayılı orta məktəbi bitirdikdən sonra 2017-ci ildə hərbi xidmətə gedib,

nim bacım Nailə Ələkbərova özü de Birinci Qarabağ Mühəribəsinin iştirakçı olub. "Gence" alayının tərkibində 1992-1993-cü ildə Tərtər və Ağdərə cəbhəsində döyüşüb. Sonra düşmən tərefində atılan və onun yaxınlığına düşən düşmən mərmisində yaralanıb. **Yaralandıqdan sonra 1993-cü ildə Gəncə şəhər Kəpəz rayonu hərbi komissariığı tərəfindən bacımı veteran vəsiqəsi verilərən orada üzləşdiyi neqativ həllər nəticəsində ona verilən vasiqədən imtiina edir, lakin iki il əvvəl yenidən veteran vəsiqəsi almağa**

Ailənin yegane övladı... Ölümsüz qəhrəman Rəşad Ələkbərov

Səhidiyələr ele bir zirvədir ki, o en-ginliyinə ucalmaq hər insana qismət olmur. Bəlkə də, yüzlərlə, minlərlə insan var ki, Tanrıının onu səhidiyəlik mütəfaflandırmasını arzulayıb, amma onlara səhidiyəlik nəsib olmur...

Ancaq Tanrıının bu uca və ulu, əbədi zirvəyə yüksəldiyi Ələkbərov Rəşad İlqar oğlu kimi oğullarımız da çoxdur. Tovuz cəbhəsində baş verən erməni təxribatı "yatmış vulkan" misallı oğullarımızı qızəbət atına mindirdi, nəhayət düşmənə həddini bildirməyin zamanı geldiyini telqin etdi. Bu oğullar illərdir ki, düşmənə haqq-hesab çekmək, ondan öc almaq, torpaqlarımızı işğaldən azad etmək gününün yaxınlaşdığını ruhları, ürkəkləri ilə, bir də damarlarında qan kimi dövrən edən intiqam günün yaxınlaşdığını hiss edirdilər. Rəşad da o oğullardan biri idi. Ermənistən təxribatçı qruplarının Tovuz cəbhəsində yeni işgalçılıq niyyətlərini gerçəkləşdirmək məqsədile təxribatlara başlaması Rəşadı yerindən oynadı. O minlərlə, onminlərlə gənclərimiz kimi herbi komissarlıqla gedib qeydiyyatdan keçdi və cəbhəyə çağırılacaq günü səbrsizliklə gözləməye başladı. Səbr kasası daşırdı artıq, heç cür özüne yer tapa bilmirdi. Düşmən Tovuz cəbhəsində layiqli cavabını alıb böyük itki'lərə geri çəkilməye mecbur edildi, amma Rəşad yene də cəbhəyə çağırılacağı günün ümidiyi itirmədi və nəhayət ki, onminlərlə Vətən fədailərindən biri kimi Rəşad da düşmənə qan uddurmaq üçün döyüş cəbhəsinə atıldı.

Nəsl-i-kökü Gədəbəy rayonundan olan Ələkbərov Rəşad İlqar oğlu 1997-ci il sentyabrın 15, Azərbaycan tarixi üçün çox önəmlili olan tarihi bir gündə Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin birinci paytaxtı Gəncə şəhərində anadan olub.

Üğursuz ailə həyatından sonra anası Rəşadı körpə yaşalarından

nail olur. Bacım Nailə Qəzənfər qızı Ələkbərova Birinci Qarabağ Mühabibi veterani, hazırda Gəncədəki alminum zavodunda işləyir. Rəşad evin tek övladı olduğu üçün anası ona deyib ki, mənim səndən başqa dayağım yoxdu, sən mühəribəyə getsən mənə kim həyan olacaq? Rəşadda anasına deyib ki, yaxşı, mən getməyim, sən getmə, başqaları getməsin bəs onda kim bu vətəni, bu milleti qorusun, torpaqlarımızı işğaldən azad etsin. Anasının bütün israrlarına baxmayaraq Rəşad könüllü olaraq mühəribəyə getdi. Cəbhəyə getməmişdən

mizin işğaldən azad edilməsində fədakarlıqlar gösterib. Oktyabrın əvvələrindən şəhid olana qədər 1 aydan çox mühəribəde iştirak edib, Hadrutun, Xocavəndin, Xocalının kəndlərinin alınmasında son damla qanına qədər vuruşub. Rəşad Şuşa döyüşlərində yaxından iştirak edib

sonra ondan heç bir məlumat ala bilmediyimiz üçün güman edirdik ki, Rəşad noyabrın ya 8-də, ya da 9-da şəhid olub. Rəşadın şəhid olmasına xəberini bizi noyabrın 11-də eşidik, bu barede bibimiz oğlu Mahir, dayısı Fazıl məlumat verilib. Noyabrın 12-də Rəşadın dayısı Fazıl, böyük qardaşının oğlu Ceyhun və bibimiz oğlu Mahir birlikdə Füzuliye gedib oradan şəhidimizin neşini Gəncə şəhərinə getiriblər. Rəşadın noyabrın 12-də Gəncənin Şəhidlər Xiyabanında dəfn etdi. Mən də həmin vaxt artıq Gəncədə idim! Biz şəhidimizi uğurunda canını feda etdiyi Vətən torpağında dəfn etdik. Rəşad evin yegane övladı idi və anasının ondan, onun da anasından başqa heç kimi yox idi, amma bütün bunlara baxmayaraq. O, Vətənə olan sevgisini hər şeydən üstün tutdu və qəhrəmancasına şəhidlik zirvəsinə qoşuşdu".

F.Ələkbərlə bildirdi ki, mühəribədə R.Ələkbərovun komandiri Qudbiddin Qoçiyev olub və ilk gündən Rəşad Şuşa uğurunda gedən döyüşlərdə şəhid olana qədər bir yerde olublar. "Rəşadın komandırı mənimle səhbətində onun Hadrutda, Xocavənddə, Daşaltıda və Şuşada qəhrəmancasına döyüşdürüntü deyib. Komandır dedi ki, ilk gündən Rəşad bir əsgər kimi qəhrəmənlər döyüşlərdə iştirak etdi, özünü nümunəvi bir əsgər kimi apardı. Füzuli, Hadrut, Daşaltı və Şuşa döyüşlərində Rəşadın qəhrəmənlər göstərdiyini deyən Qudbiddin Qoçiyev bildidi ki, Rəşad Şuşa azad olduqdan sonra ordumuzun Şuşa-Laçın istiqamətində iştirileyi zamanı şəhid olub.

Rəşadın döyüşü yoldaşı Sədiyar Musayevlə də danişmişliq. Sədiyər dedi ki, Rəşad sənə qədər igidlikdə döyüşüb, bütün döyük təşriflərlə yüksək səviyyədə yerinə yetirib.

Rəşadın tek istəyi sonuna qədər düşmənin üzərinə gedib, onlardan intiqam almaq və anasının yanına, evlərinə qalib əsgər kimi qayıtmak idi. Lakin, Şəhidlik bu qəhrəmən oğulu cənnətə aparmağa tələdi.

Döyüşü yoldaşı onu da dedi ki, Rəşadın sürçülük qabiliyyəti olduğunu lazımlı gələndə hərbi maşınların vasitəsilə əsgərlərin yerəyişməsi prosesində də fəlliq göstərib, xüsusi də, Hadrut, Daşaltı və Şuşa döyüşlərində fərqlənib. Nə qəribədir? Həm anasının, həm də Rəşadın doğum günü 15 Sentyabrıdır. 23 ildir 15 Sentyabrda ana-bala birgə doğum günü qeyd etdi! Amməndi bu günün şəhid anası üçün necə çətin olacağını bir Allah bilsə, bir də özü...

"Rəşad Şuşa döyüşlərində iştirak edib və Şuşa azad olunduqdan sonra Laçın istiqamətində uğurunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olub"

evvel Şəmkirde yerleşən N sayılı hərbi hissədə hərbi telimdə olub. Rəşad ailənin tek oğul övladı olmasına baxmayaraq ön cəbhəyə getmekdən heç cür cəkinməyib, özü bunu israr edib. Baxmayaraq ki, onun ailənin tek övladı olduğu üçün deyib ki, Xankəndinin bir addımlı birbaşa ön cəbhəyə, Qarabağ cəb-

ve Şuşanın azad olunub, ordumuz Laçın istiqamətində iştirileyərkən baş verən döyüşlərde qəhrəmancasına şəhid olub. Sonuncu dəfa əlaqə saxlayıb dayısı Fazıl, bibimiz oğlu Mahir ilə telefonla danışarkən deyib ki, Xankəndinin bir addımlı birbaşa ön cəbhəyə, Qarabağ ki-

Nailə Ələkbərova

həsinə yox, Qazaxa, Tovuza, cəbhədən kənar yerlərdə idmət etmək şansı olub, ailənin tek övladı kimi o bu şansdan yararlana bilerdi. Amma bütün hallarda ön cəbhəyə getmek, düşmənle qaynar döyük nöqtələrində döyüşmək istəyib. Rəşad Füzulidə, Hadrutda, Xocavənddə, Daşaltı, Şuşa və Xankəndindəki döyüşlərdə qəhrəmənlər döyüşüb, bəşərlərimizin, və sira kəndləri-

mi gözəl bir yerdir. Onunla bağlı məlumat noyabrın 7-də axşam tərəfi alıb. Amma 8-9 noyabr tarixində ondan heç bir xəber gelmedi. Biliyik ki, noyabrın 7-də 8-də ordumuz Şuşada idi, döyüşlər artıq Xankəndi və Laçın istiqamətində gedirdi. Sədəcə, noyabr 8-də təmizləmə eməliyyatı başa çatıldıqdan sonra Şuşanın işğaldən azad olunmasını dövlət başçısı elan etdi. Biz ayın 7-dən

